

ПО - ДОБРИЯТ ПЪТ

Елън Уайт

“Елате при Мене, всички отрудени и обременени, и Аз ще ви успокоя.”
Матей 11:28

Цитираните в тази книга библейски текстове са взети от King James Version

Оригинално заглавие:

Steps to Christ

by Ellen G. White

Copyright© 1973 by UNITED PUBLISHERS

2621 Farnam Street

Omaha, Nebraska 68131

ISBN 954-719-011-3

Трето издание

Превод от английски *Кремен Кръстев*

Редактор *Недялка Петрова*

Тази книга е предназначена за всеки, който има желание да дойде при Исус. Тя не обяснява Библията, а е основана на нейните думи. Не ни убеждава за намеренията на Исус Христос. Разкрива ни Неговото приятелско отношение към нас. Не изнася доказателства за съществуването Му - представя ни Неговата безкрайна любов. Тя не предлага никакви сложни, продължителни и многостепенни начини за нравствено самоусъвършенстване и за достигане на единение с Божеството, нито пък ни казва, че това може да стане изведнъж и от само себе си чрез простото движение на някаква вълшебна пръчка. Тя ни посочва, че Исус вече е дошъл съвсем близо до всеки от нас - само на няколко крачки. Неговият поглед е отпращан към нас, Той е готов да станем приятели. Но тези няколко крачки, дори не крачки - стъпки, трябва да изминем ние.

Кои са тези стъпки и как можем да ги изминем? Как да останем завинаги при Исус? В тази книга ще намерим отговора.

СЪДЪРЖАНИЕ

ПРЕДГОВОР.....	5
----------------	---

КАК ДА ОТИДЕМ ПРИ ХРИСТОС?

БОЖИЯТА ЛЮБОВ КЪМ ЧОВЕКА.....	7
НУЖДАТА НА ГРЕШНИКА ОТ ХРИСТОС	16
ПОКАЯНИЕ.....	22
ИЗПОВЕД	38
ПОСВЕЩЕНИЕ.....	44
НАШАТА ВЯРА И ПРИЕМАНЕТО НИ ОТ БОГА	50
КАК СЕ ПОЗНАВА ХРИСТОВИЯТ ПОСЛЕДОВАТЕЛ..	57

КАК ДА ОСТАНЕМ ПРИ ХРИСТОС?

ИЗРАСТВАНЕ В ХРИСТОС.....	67
ЖИВОТ И СЛУЖБА.....	77
ПОЗНАНИЕ ЗА БОГА	84
ПРИВИЛЕГИЯТА НА МОЛИТВАТА	91
КАКВО ДА ПРАВИМ СЪС СЪМНЕНИЕТО	104
РАДОСТ В ГОСПОДА	113
НЯКОЛКО ДУМИ ЗА АВТОРА НА ТАЗИ КНИГА	126

ПРЕДГОВОР

До много хора достигат думите на благодатната покана “Елате при Мене!” - призив на един състрадателен Спасител, Чийто любещо сърце е привлечено към скитащите се далеч от Бога. В сърцата на тези, които истински копнеят за помощта на Исус, се пробужда желанието да се завърнат в дома на своя Баща. Те често повтарят въпроса на Тома: “Как можем да узнаем пътя?” Този дом им изглежда тъй далече, а пътят - толкова труден и несигурен! Кой са стъпките, водещи към него?

Заглавието на тази книга говори за нейното предназначение. Тя посочва Исус - единствения, Който е в състояние да задоволи нуждите на душата и да води нозете на съмняващите се и колебаещите се по пътя на мира. Тя води търсещия праведност и съвършен характер стъпка по стъпка по пътя на християнския живот до онази пълнота на благословението, която се намира в цялостното предаване на собственото “аз” в Божиите ръце и в непоклатимото доверие в спасителната благодат и съхраняващата сила на Приятеля на грешниците. Наставленията от страниците на

тази книга са донесли утеха и надежда на много смутени и объркани души и са дали възможност на множество последователи на Христос да вървят по-уверено и още по-радостно по стъпките на своя Божествен Водител. Надяваме се тя да занесе същата вест на още много хора.

“Ето, яви се Пътят,
чиито стъпала водят до небето.”

Така беше и с Яков. Когато легна да си почине, сломен от страха, че грехът му го е отделил от Бога, той “заспа и сънува; и ето - появи се стълба, изправена на земята, а върхът ѝ достигаше до небето”. Така му бе разкрита връзката между небето и земята. Той, скитникът, чу думи на утеха и надежда от Този, Който стоеше на върха на тайнствената стълба.

Дано това небесно видение се разкрие пред мнозина, докато четат този разказ за Пътя на живота.

КАК ДА ОТИДЕМ ПРИ ХРИСТОС?

БОЖИЯТА ЛЮБОВ КЪМ ЧОВЕКА

Природата и Божието откровение свидетелстват в еднаква степен за любовта на Бога. Нашият Баща на небето е Източникът на живота, на мъдростта и радостта. Погледнете само чудните и прекрасни неща в природата. Помислете за тяхната удивителна приспособеност към нуждите и щастието не само на човека, но и на всички живи творения. Слънчевата светлина и дъждът, които веселят и освежават земята, хълмовете, моретата и полята - всички те ни говорят за любовта на Твореца. Бог е, Който задоволява ежедневните нужди на всички Свои създания. С чудно хубави думи е изразил това псалмистът:

“Очите на всички очакват от Тебе
и Ти им даваш храната навреме.
Отваряш ръката Си
и задоволяваш желанието на всяко живо същество.”¹

Бог създаде човека съвършено свят и щастлив; и хубавата земя, така както се появи от ръцете на Създателя, не носеше и следа от развала, нито сянка от проклятие. Престъпването на Божия закон - закона на любовта - беше действието, което докара нещастията и смъртта. И все пак дори и всред страданието - последица и резултат на греха, се открива Божията любов. Писано е, че Бог проклез земята заради човека.² Но тръните и бодилите - трудностите и изпитанията, правещи живота на хората живот на труд и грижи - бяха определени за тяхно добро като част от обучението, необходимо според Божия план за издигането им от разрухата и деградацията, които грехът беше причинил. Макар и паднал, светът не е целият само скръб и нещастия. Самата природата ни дава толкова много вести на надежда и утеха. По бодилите има цветя, а тръните са покрити с рози.

“Бог е любов” - е написано на всяко разтваряща се пъпка, на всяко стръкче никнеща трева. Прекрасните птици, които огласят въздуха с радостните си песни,

съвършените фини багри на цветята, които изпълват въздуха с благоухание, величествените горски дървета с техните могъщи зелени корони - всичко свидетелства за нежната бащинска грижа на нашия Бог и за желанието Му да направи Своите деца щастливи.

Божие слово разкрива Неговия характер. Сам Той изяви Своята безкрайна любов и състрадание. Когато Мойсей се помоли: “Покажи ми славата Си”, Господ отговори: “Ще направя цялата Ми доброта да премине пред тебе.”³ Това е Неговата слава. Когато премина пред Мойсей, Бог обяви: “Господ, Господ милостив, снизходителен и дълготърпелив, Който изобилства с доброта и истина, проявява милост към хиляди, прощава нечестие, престъпление и грех.”⁴ Той е “бавен на гняв и много милосърден”⁵, “защото намира удоволствие в това - да показва милост”⁶.

Бог привлича сърцата ни чрез неизброими доказателства за Своята любов на небето и земята. Стреми се да ни разкрие Себе Си чрез природата, както и чрез най-дълбоките и нежни земни връзки, които човешките сърца могат да познаят. И все пак тези неща представят несъвършено Неговата любов. И макар че са ни дадени всички доказателства, неприятелят на доброто до такава степен е заслепил умовете на хората, че те гледат към Бога със страх; считат, че е строг и не прощава. Сатана ги е подвел да Го възприемат като Същество, Чистото главно качество е строгата справедливост - като безпощаден съдия, като суров, взискателен кредитор. Описвал е Твореца като такъв, Който наблюдава човеците с ревниво око, само и само да зърне някоя тяхна слабост или грешка, за да може после да стовари наказанията Си върху тях. Точно затова Исус дойде да живее всред хората - да премахне тази мрачна сянка, като разкрие пред света безпределната Божия любов.

Божият Син слезе от небето, за да ни открие Отца. “Никой човек не е виждал никога Бога; Единородният Син, Който е в обятията на Отца, Той Го изяви.”⁷ “Никой не познава Отца, освен Синът и онзи, на когото Синът е благоволил да Го открие.”⁸ Когато един от учениците помоли: “Покажи ни Отца”, Исус отговори: “Толкова време съм с вас и не си ли Ме познал, Филипе? Този, който е видял Мене, видял е Отца; как казваш ти: Покажи ни Отца?”⁹

Когато описваше Своята земна мисия, Исус каза: Господ “Ме е помазал да проповядвам евангелието на бедните; изпратил Ме е да изцелявам съкрушените по сърце, да прогласявам освобождаване на пленниците и възстановяване зрението на слепите, да пусна на свобода угнетените”¹⁰. Това беше Неговата работа тук на земята. Той обикаляше, вършейки добрини, и лекуваше всички угнетявани от Сатана. Имаше цели села, където не се чуваше охкане от болест в нито един дом, защото Той беше минал оттам и беше излекувал всичките им болни. Делата Му доказваха Неговата Божествена мисия. Любов, милост и състрадание се разкриваха във всеки жест на Неговия живот; сърцето Му преливаше от нежно съчувствие към човешките чеда. И най-бедните, и най-скромните не се страхуваха да се приближат до Него. Даже малките дечица се чувстваха привлечени. Те обичаха да се катерят по коленете Му и да се взираат в това замислено лице, което излъчваше такава доброта и любов.

Исус не скриваше нито дума от истината, но я изговаряше винаги с любов. В Своите отношения с хората проявяваше най-голям такт и деликатност. Никога не се показваше груб, никога без нужда не изговаряше дори и една строга дума, никога не причиняваше ненужна болка на някоя чувствителна душа. Не осъждаше чо-

вешките слабости. Говореше истината, но винаги с любов. Порицаваше лицемерието, неверието и нечестието; но сълзи задавяха гласа Му, когато изговаряше съдбоносните укори. Той плака над Ерусалим - града, който тъй много обичаше и който отказа да приеме Него - "Пътя, Истината и Живота". Евреите бяха отхвърлили Спасителя, но Той се отнасяше към тях със съчувствителна нежност. Целият Му живот бе живот на себеотрицание и внимателна грижа за другите. Всяка душа бе скъпа в очите Му. Макар винаги да се държеше с Божествено достойнство, Той се снишаваше до всяко човешко същество и се отнасяше с нежно съчувствие към всеки член на Божието семейство. В лицето на всички хора Той виждаше паднали същества, чието спасение беше целта на Неговата земна мисия. Такъв е характерът на Христос, който се разкрива в живота Му.

Такъв е характерът и на Бога. От сърцето на Отец изтичат към човешките чедата потоците на Божествено състрадание, което се разкри и изяви чрез Христос. Исус, нежният, съчувствителен Спасител, беше "Бог, изявен в плът"¹¹.

Именно за да ни изкупи, Исус живя, страда и умря. Стана "човек на скърби", за да можем ние да станем съучастници във вечната радост. Бог позволи на Своя любим Син, пълен с благодат и истина, да слезе от един свят на неописуема слава, в свят, поразен и отровен от грях, помрачен от сянката на смъртта и проклятието. Позволи Му да напусне обятията на Неговата любов и поклонението на ангелите, за да претърпи срам, оскърбление, унижение, омраза и смърт. "Наказанието, докарващо нашия мир, се стовари върху Него; и с Неговите рани ние се изцелихме."¹² Вижте Го в пустинята, в Гетсимания и на кръста! Непорочният Син на Бога взе върху Себе Си товара на греха. Този, Който винаги е бил едно със Своя Отец, почувства страшната раздяла между Бога и човека, причинена от греха. Това изтръгна от устните Му агонизиращия вик: "Боже Мой, Боже Мой, защо Си Ме оставил?"¹³ Товарът на греха, чувството за неговата ужасна чудовищност, за отделянето на човека от Бога, което той причинява - ето това съкруши сърцето на Божия Син.

Но тази велика жертва не бе принесена, за да породи в сърцето на небесния ни Баща любов към човека, нито пък за да Го накара да пожелае да ни спаси. Не, не! "Бог толкова възлюби света, че даде Своя единороден Син."¹⁴ Нашият небесен Баща ни обича не заради това велико изкупление, напротив - Той предвидя изкуплението, защото ни обича. Христос бе средството, чрез което Бог можеше да излее Своята безпределна любов върху един паднал в грях свят. "Бог в Христос примиряваше света със Себе Си."¹⁵ Той страдаше заедно със Своя Син. С агонията в Гетсиманската градина, със смъртта на Голгота сърцето на безкрайната Любов плащаше цената на нашето изкупление.

Исус каза: "Затова Ме обича Моят Баща - защото отдавам живота Си, за да го взема пак."¹⁶ "Моят Баща ви обича толкова много, че Ме е обикнал още повече, защото дадох живота Си, за да ви изкупя. Като станах ваш Заместник и Гарант, като отдадох живота Си, поемайки върху Себе Си вашите задължения, вашите престъпления, Аз станах още по-скъп на Своя Отец; защото чрез Моята жертва Той може да бъде и справедлив, и в същото време да оправдае всеки, който вярва в Мен."

Никой освен Божият Син не би могъл да осъществи нашето изкупление. Защото единствено Този, Който бе в обятията на Бог Отец, можеше да ни Го открие. Само Този, Който познаваше висините и дълбините на Божията любов, можеше да я

разкрие и покаже. Нищо по-малко от безкрайната жертва, принесена от Христос за падналото човечество, не би могло да изрази любовта на Бог Отец към хората.

“Бог толкова възлюби света, че даде Своя единороден Син.” Даде Го не само да живее между хората, но и да понесе греховете им и да умре като жертва за тях. Той Го отдаде на падналото човечество. Христос се приравни с интересите и нуждите на хората. Той, Който бе едно с Бога, свърза Себе Си с хората чрез връзки, които никога няма да бъдат разкъсани. Исус “не се срамува да ги нарича братя”¹⁷. Той е нашата Жертва, нашият Адвокат, нашият Брат, носещ нашия човешки образ пред престола на Отец; и през безкрайните векове Той ще остане едно с човечеството, което е изкупил - Човешки Син. И всичко това - за да бъдем изтръгнати от разрухата и деградацията на греха, та да можем да отразяваме Божията любов и да споделим радостта от светостта.

Цената, платена за нашето изкупление, безкрайната жертва на небесния ни Баща, изразяваща се в отдаването на живота на Неговия Син за нас - всичко това трябва да ни помогне да придобием най-възвишени представи за онова, което можем да станем чрез Христос. Когато видя височината, дълбочината и ширината на Божията бащина любов към загиващото човечество, вдъхновеният от Бога апостол Йоан се изпълни с преклонение, възхищение и страхопочитание; и като не можеше да намери подходящ език и думи, с които да изрази величието и нежността на тази любов, той призова света да се вгледа в нея. “Вижте каква любов ни е дал Отец - да се наречем Божии чедра.”¹⁸ Каква висока стойност придава на човека това положение! Чрез престъпването на закона човешките синове станаха поданици на Сатана. Чрез вяра в изкупителната жертва на Христос синовете на Адам могат да станат синове на Бога. Чрез приемането на човешко естество Христос извисява човечеството. Падналите в грях хора са поставени там, където чрез връзка с Христос могат наистина да станат достойни за името “Божии синове”.

Никъде не може да се намери подобна любов! Деца на небесния Цар! О, какво скъпоценно обещание! Тема за най-дълбоко размишление! Безподобната Божия любов към свят, който не Го обичаше! Тази мисъл има покоряваща и смекчаваща сила върху душата и прави ума да бъде запленил от Божията воля. Колкото повече изучаваме Божия характер в светлината на кръста, толкова повече съзираме милостта, нежността и опрощението, съчетани с безпристрастие и справедливост. По-ясно различаваме любовта, която е безкрайна, както и нежното съчувствие, далеч надминаващо милостта и състраданието на майката към нейното своенравно и лошо дете.

¹ Псалм 145:15, 16

² Битие 3:17

³ Изход 33:18, 19

⁴ Изход 34:6, 7

⁵ Йоан 4:4

⁶ Михей 7:18

⁷ Йоан 1:18

⁸ Матей 11:27

⁹ Йоан 14:8, 9

¹⁰ Лука 4:18

¹² Исаия 53:5

¹³ Матей 27:46

¹⁴ Йоан 3:16

¹⁵ 2Кор. 5:16

¹⁶ Йоан 10:17